

[Alfred Hansen]

ikke obligatorisk, men jeg synes, der er noget meget tiltalende i, at man giver dem denne mulighed. I hvert fald skal det stå helt klart, at der må være et særdeles godt vurderingsgrundlag for de elever, som efter 9. eller 10. klasse ønsker at komme i gymnasiet. Jeg synes, der er noget, der tyder på, at der i den store tilgang til gymnasiet er kommet en del elever ind, som ikke kan honorere de teoretiske krav, som stilles i gymnasiet, og som jeg mener det er rimeligt at stille i gymnasiet. Dertil kommer ønsket om at få flere praktiske fag ind i gymnasiet, og man skal ikke have ret megen fantasi for at forestille sig, hvilken indflydelse det får på de studerende, der fremover skal frekventere vore læreanstalter og vore universiteter.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 48 angående folkeskolen, hr. Chr. Christensen, har ordet.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg skal i den egenskab kommentere vort forslag, men jeg skal også tillade mig at komme med vores indstilling over for de af de to andre partier fremsatte forslag.

Undervisningsministeren gjorde gældende, at dette forslag havde været fremme indtil flere gange. Vi har vores fremme anden gang, det er fuldstændig korrekt, og man må godt overveje hele fremgangsmåden med hensyn til at genfremsætte forslag år for år. Men det er ikke undervisningsministeren ubekendt, at oppositionens forslag sidste år blev forhindret i at komme til anden behandling. Da gjorde jeg netop gældende, at hvis det er fremgangsmåden, er vi nødt til at blive ved med at genfremsætte vores forslag, så vi virkelig kan få behandlet disse forslag. Vi håber, at den praktik, vi havde sidste år, er borte, sådan at vi kan få disse forslag gjort færdige og få en afklaring.

Derfor vil jeg betragte behandlingen af dette forslag som værende en førstebehandling, og jeg skal også kort begrunde, hvorfor vi har ment det rigtigt at fremsætte dette forslag.

Vi har som bekendt taget medansvar for folkeskoleloven af 1975. Vi gik ind i dette forlig af flere grunde, først og fremmest for at forhindre kristendomsundervisningen i at

blive lemlæstet, som forslaget i virkeligheden lagde op til, men vi havde også andre grunde. Under de forhandlinger, der gik forud for indgåelse af forliget, var det afgørende for os, om man kunne bevare folkeskolens høje faglige kundskabsniveau. Det var tilfældet under forhandlingerne både om udformningen af skolens formålsparagraf, om fagenes placering og timetal og om termins- og afgangsprøverne.

Udviklingen, siden folkeskoleloven er blevet vedtaget, synes for os at gå i en anden retning end den, vi dengang forudså, sådan at skolens faglige niveau ikke har kunnet opfylde elevernes behov og forældrenes berettigede krav. Derfor mener vi, at dette er en af vejene at gå netop for at højne folkeskolens niveau.

Hele den problematik kom, som det allerede har været omtalt, stærkt frem i de prøver, der blev afholdt i foråret 1978 og i 1979, stærkest i foråret 1978. Prøverne var vel her lagt på et niveau, der svarer til de krav, man kan stille til de elever, der havde gået på grundkursus. Derfor fik eleverne på udvidet kursus en bedømmelse, der lå alt for højt, og den var derfor misvisende. Det kommer eleverne til skade, idet erhvervslivets tillid til skolens bedømmelse falder bort, og det kan friste virksomhederne til selv at foranstalte adgangsprøver. Jeg er i modsætning til fru Helle Degn meget nervøs for denne udvikling. Hvis erhvervene gør det, kommer eleverne til at møde eksaminatorer og censorer, der ikke i samme grad som folkeskolens kender elevernes forudsætninger og den undervisning, de har modtaget. Det vil specielt komme til at ramme de svage og de stilfærdige elever.

De høje karakterer kan også give eleverne en falsk følelse af deres eget standpunkt; det kan få dem til at føle, at der ikke er noget at stræbe efter, og det skader også eleverne og forringer skolens samlede faglige niveau.

Den bedste måde at imødegå denne niveausænkning på er efter vor opfattelse at give eleverne mulighed for at gå til prøve på det niveau, hvorpå de er undervist.

Skal vi behandle eleverne retfærdigt, skal vi behandle dem forskelligt, fordi de er forskellige og møder med forskellige forudsætninger. Derfor skal de undervises på det niveau, hvor de kan få mest ud af undervisningen, og så skal de også have lov til at kunne